

Bakalářská práce

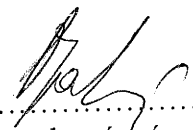
Ing. Veronika Slavíková: Pastorační projekt pro zájemce o řeholní povolání

Posudek vedoucího práce

Vedoucí práce: Aleš Opatrný

Tato důkladně vypracovaná práce míří ke svému cíli, kterým je skutečně použitelný projekt pastorační práce se zájemkyněmi o zasvěcený život, vhodně volenými postupnými kroky. Značná péče je v ní věnovaná terminologii z oblasti zasvěceného života. Struktura práce je dobrá, snaha podstatná témata nevynechat nebo je pouze nepředpokládat je chvályhodná. Méně chvályhodná je určitá nevyváženost v rozsahu, totiž zbytnění některých částí, které jsou sice napsány poctivě, ale pro téma jsou zčásti nebo zcela postradatelné (např. str. 17-19, 27-28, 32, 34, 40, 42-44). Kdyby autorka tyto „výhonky“, které nejsou pro téma bezprostředně potřebné, „ořezala“, snáze by se vešla do závazného rozsahu cca 40 stran. Tento rozsah byl překročen o 50% a to je závažný nedostatek, který je třeba vytknout, protože dodržení stanoveného rozsahu je také jedním z ukazatelů, jak umí studující téma zpracovat. Některé „vady na kráse“: pohledem do nějaké teologické knihy by autorka zjistila jak je zvykem citovat Kodex kanonického práva (ne „CIC 374“, ale zcela logicky „kán 374 CIC“). Charakteristiky „moderní doby“ a „současných mladých lidí“ jsou zrádné, pokud se opakují jen některé věty či slova z prací jiných autorů. Lze mluvit spíš o některých dominantních rysech nebo o převažujících tendencích, když už to musí být (str. 16-17). Není ale možné charakterizovat (dnešní!) mladé lidi výrokem Pavla VI. nebo charakterizovat „moderního člověka“ výroky Fultona J. Sheena, které jsou z práce, která v originále vyšla před zhruba padesáti léty (a vedoucího práce velmi mrzí, že tento nesmysl v práci zůstal, ač si i při své děravé paměti vzpomíná, že na to autorku při konzultaci výslovně upozorňoval). Bude třeba, aby autorka při obhajobě vysvětlila, jak přišla k tvrzení, že: „z výše uvedených sociologických studií (kterých?) vyplývá, že si lidé (kteří? kde?) přejí jako svou inspiraci pro duchovní život v budoucnosti vycházet z křesťanství“ (str. 28 dole). Ony totiž sociologické studie v Evropě už nějaký rok uvádějí přesný opak. Velmi podivná se jeví podkapitola 3.3. Psát o zásadách doprovázení je namístě. Ale zásady nejsou prostředníci, prostředky, ani schopnosti a vlastnosti doprovázejících, natož vlastnosti doprovázených (či jejich nedostatky) - jenže právě ponejvíce o těchto prvcích, nikoliv o zásadách doprovázení, se v oné kapitole píše. Nakonec upozornění na malý překlep, který je opakovaně v textu kopírován: místo M. Marsch je uváděno M. March (str. 49,50,51,52). Práce je bezpochyby užitečná, její prvky poctivě sesbírané a sepsané. Rozdělení obsahu „pastorace“ a formace“ a aplikaci tohoto rozdělení v práci je třeba uvítat. Jen pokud jde o rozsah stránek a „bočních témat“ je třeba říci, že méně by bylo více. Práci skutečně zdařilou doporučuji k obhajobě.

V Praze 29.5.2007

vedoucí práce